رغبت مهاجران، وقتی به کشوری با سطح زندگی بالاتر می‌روند، برای بازگشت به موطن اصلی کم می‌شود

مهاجران افغانستانی تمایلی به بازگشت ندارند!

«درطول تاریخ همیشه مهاجرت به دلایل مختلف وجود داشته؛ اما رفته رفته بر حجم و اهمیت آن افزوده شده است و به یکی از مسائل مهم در جوامع تبدیل گردیده که جنبه‌های مختلف آن به خصوص وجوه فرهنگی و اجتماعی آن نیازمند مطالعه است. کشور ما نیز همواره با پدیده مهاجرت روبه رو بوده است. ناامنی کشورهای همسایه موجب شده که ایران مقصد مهاجران پرشماری باشد و هموار ه پذیرای چندمیلیون مهاجر است. نگاهی به آمار پذیرش پناهندگان کشورهای جهان نشان می‌دهد، ایران طی حدود چهار دهه گذشته همواره جزء کشورهای پناهنده پذیر بوده است. علی‌رغم اینکه اقدام بشردوستانه ایران در پناه دادن به این جمعیت ستودنی است؛ اما گذشت زمان به دنبال خود تغییر ماهیت مسئله را به همراه داشته که تغییر رویکرد و سیاست‌ها درباره این مسئله را اجتناب ناپذیر کرده است.» مرکز رصد فرهنگی در مقاله‌ای که آبان ۱۴۰۲ با عنوان «وضعیت فرهنگی و اجتماعی مهاجرین افغانستانی» ارائه کرده، به ریشه‌یابی این موضوع پرداخته که بخش‌هایی از آن به همراه تحلیل رسانه‌ای در متن پیش رو منتشر شده است.

اکثریت مهاجران حاضر در ایران از کشور افغانستان و عراق هستند. بسیاری از عراقی‌ها پس از بهبود اوضاع عراق، به کشور خود بازگشتند و امروز فقط چند هزار عراقی در کشور حضور دارند؛ اما تعداد افغانستانی‌های حاضر در ایران همواره میلیونی بوده است و آخرین موج مهاجرتی افغانستانی‌ها به ایران، پس از استقرار مجدد طالبان در این کشور و از مرداد ماه سال ۱۴۰۰ آغاز شد، و در کمتر از یک سال حدود یک میلیون نفر پناهنده افغانستانی ازراه‌های غیررسمی وارد کشور ایران شدند، بنابر اظهارات وزیر کشور در مهرماه سال ۱۴۰۲ و حدود دو سال پس از استقرار مجدد طالبان مجموع مهاجران افغانستانی حاضر در ایران به حدود ۵ میلیون نفر رسید که بیشترین رقم حضور این مهاجران در چهل سال اخیر است. همین مسائل موجب شده که ایران طی دهه‌های متوالی میزبان چند میلیون مهاجر و پناهنده و پناهجو باشد که همگی تحت عنوان مهاجر در ایران زندگی می‌کنند، به این معنا که هرزمان از مهاجرین در ایران صحبت می‌شود، همه این سه گروه را شامل می‌شود. در سالیان اخیر، ایران علاوه بر یک مقصد مطلوب به یک کشور گذار برای مهاجرت اتباع افغانستانی نیز تبدیل شده است. مقصد این دسته از مهاجران افغانستانی کشورهای اروپایی به خصوص آلمان است. این دسته از مهاجران ابتدا به ایران می‌آیند و سپس خود را به ترکیه می‌رسانند و پس از آن نیز به کشورهای مختلف اروپایی پناهنده می‌شوند.

امروز بیش از چهار و نیم میلیون مهاجر و پناهنده افغانستانی در ایران زندگی می‌کنند. مجموعه قوانین و سیاست‌های موجود اگرچه برای تشویق مهاجران و پناهندگان به منظور بازگشت به افغانستان و همچنین جلوگیری از مهاجرت‌های بیشتر وضع شده‌اند؛ اما با توجه به ماندگاری افغانستانی‌ها در ایران، پیامدناخواسته این قوانین و سیاست‌ها، شکل‌گیری جمعیتی است که در سطح پایین‌تری از حقوق و دسترسی به خدمات در مقایسه با شهروندان ایرانی قرار دارد و مسیرها برای جذب و ادغام آن‌ها در کشور به‌لحاظ قانونی مسدود است. به نظر می‌رسد هرچه از زمان حضور این پناهندگان بیشتر می‌گذرد، ابعاد این مسئله به حدی در حال افزایش است که نادیده گرفتن آن در سیاست‌گذاری‌های آتی پیامدهای خسارت‌باری به همراه خواهد داشت. با توجه به شرایط دشوار اقتصادی افغانستان و تداوم تفاوت سطح استاندارد زندگی در دو کشور به نظر می‌رسد وقت آن رسیده است که دو پدیده «مهاجرت به ایران» و «مهاجران در ایران» به عنوان امری بلندمدت و نه مقطعی در نظر گرفته شوند (نصر اصفهانی، ۱۳۹۴).

با این وجود، مسئله آن است که سیاست‌های ایران در قبال مهاجران مقیم هیچ‌گاه پیشرو نبوده است و پیوسته با تمهیدات و رویکردهای واکنشی همراه بوده است. پیش‌بینی نکردن آینده باعث شده تا سیاست‌های ایران در قبال مهاجران افغانستانی همواره یک مرحله عقب‌تر و منفعلانه‌تر باشد. از سوی دیگر اختلاط سیاست‌های واکنشی گذشته باعث شده تا سردرگمی و بلاتکلیفی عظیمی در بین مهاجران افغانستانی ایجاد شود. همه ساله برای ساماندهی و اعطای مدرک به مهاجران مقیم، هزینه‌های زیادی دریافت می‌شود؛ اما بوروکراسی پیچیده باعث شده تا تعداد زیادی از مهاجران مقیم در ایران به رغم سابقه چند دهه حضور در ایران و تولد در این کشور بازهم نتوانند مدارک اقامتی خود را چند ماه به چند ماه تمدید کنند.

اتباع افغانستان باید به کشورشان بازگردند!

از ابتدای حضور پناهندگان افغانستانی در ایران موضع رسمی ایران این بوده است که «اتباع افغانستان باید به کشورشان بازگردند». براین اساس آن‌ها به عنوان جمعیتی موقت در نظر گرفته شده و مجوز اقامت آن‌ها نیز به طور سالانه تمدید می‌شود و تضمینی برای ادامه یافتن آن هم وجود ندارد. از نظر دولت، حضور چندده ساله اتباع افغانستان در ایران تاکنون هم نتیجه اقدام انسان‌دوستانه برای پناه‌دادن جمعیتی جنگ‌زده بوده و تاهمین جا نیز حضور مهاجران و پناهندگان افغانستانی هزینه زیادی برای ایران داشته است. در نتیجه این رویکرد، قوانین بادوهدف «ترغیب به بازگشت» و «جلوگیری از مهاجرت‌های بیشتر» تنظیم شده است. بنابراین در سیاست‌های کلی ایران «موقتی بودن حضور این جمعیت در کشور» مسلم فرض می‌شود و هدف، فراهم نمودن حداقل ضروریات برای این جمعیت خارجی است؛ ولی با گذشت بیش از چهار سال از حضور آن‌ها در ایران، واقعیت چهره‌ای برخلاف این تصور از خود نشان داده است. مهاجران افغانستانی تمایلی به بازگشت ندارند و به علل متعدد اصرار بر خروج آن‌ها از ایران غیرواقع‌بینانه است. این پدیده منحصر به ایران نیست و معمولا بسیاری از مهاجران وقتی به کشوری با سطح زندگی بالاتر می‌روند، تمایلشان به بازگشت به موطن اصلی کم می‌شود. شناخت ویژگی‌های جمعیتی و اجتماعی و اقتصادی مهاجران و پناهندگان ساکن ایران به خوبی تغییر ماهیت این پدیده را نشان می‌دهد. هرنوع سیاستگذاری واقع‌بینانه در خصوص این مسئله تنها با در نظر داشتن واقعیت موجود امکانپذیر است.

در حال حاضر مجموعه موانع قانونی و در نهایت مسدودبودن امکان دریافت اقامت دائم یا تابعیت و شهروندی و از سوی دیگر پیشداوری فرهنگی منفی بخش‌هایی از جامعه ایران نسبت به افغانستانی‌ها و برخورد نامناسب با آن‌ها سبب می‌شود تا محدودیت‌های قانونی و اجتماعی و فرهنگی برای جمعیت افغانستانی در ایران نسل به نسل منتقل شده و «امکان ادغام اجتماعی» آن‌ها در بدنه جامعه ایران مسدود شود. اگر حضور مهاجران و پناهندگان در ایران را امری دائم و نه موقت تصور کنیم، نگه داشتن آن‌ها به عنوان بخشی مجزا از جامعه ایران در سطح پایین‌تری از حقوق و امکانات به دنبال خود پیامدهای نامطلوبی به همراه خواهد داشت. ایران به عنوان یکی از سخاوتمندترین کشورهای جهان در پذیرش پناهندگان شناخته شده است؛ نتیجه این بماند و تمایلی به بازگشت ندارند. بنابراین سیاست‌های محدود کننده در کارکرد اصلی خود یعنی «تشویق به بازگشت» حداقل در مورد جمعیت فعلی ساکن ایران موثر نبوده است. این سیاست در ترغیب آن‌ها به بازگشت موفق نبوده و در عمل کارکرد آن‌ها ستحرکردن شرایط زندگی است. نتیجه ناخواسته سیاست‌های موجود، شکل‌گیری جمعیتی از «شهروندان درجه دوم» است که به سبب برخوردار نبودن از حق زندگی دائمی در کشور، تنها به عنوان کارگر ساده خارجی به رسمیت شناخته می‌شوند و از بسیاری حقوق شهروندی محروم‌اند. ممنوعیت و محدودیت قانونی در انتخاب شغل، محل زندگی، برخوردار نبودن از حق مالکیت و محرومیت از بخش زیادی از یارانه‌های غذایی و بهداشتی و آموزشی مجموعه‌ای از قوانین را شکل می‌دهد که مرزهای این گروه غیرخودی را به طور قانونی مشروعیت می‌دهد. نبود امکان دریافت تابعیت سیاسی، حتی برای نسل‌های بعدی آنان نیز موجب می‌شود تا این محدودیت‌ها نسل به نسل منتقل شده و «امکان ادغام اجتماعی» آن‌ها در بدنه جامعه ایران مسدود شود. اگر حضور مهاجران و پناهندگان در ایران را امری دائم و نه موقت تصور کنیم، نگه داشتن آن‌ها به عنوان بخشی مجزا از جامعه ایران در سطح پایین‌تری از حقوق و امکانات به دنبال خود پیامدهای نامطلوبی به همراه خواهد داشت. ایران به عنوان یکی از سخاوتمندترین کشورهای جهان در پذیرش پناهندگان شناخته شده است؛ نتیجه این وضعیت تصویری منفی از ایران در افغانستان را شکل داده است که پیامدهای بلندمدت آن را نباید نادیده گرفت. از طرفی نسل دوم پناهندگان و مهاجران به لحاظ سطح انتظارات و شیوه زندگی از پدران و مادران خود تفاوت زیادی دارند و برخلاف آن‌ها کارگری در مشاغل پست را سرنوشت خود نمی‌دانند. این نسل جدید به دلیل موقعیت اجتماعی ضعیف خود توان عملی برای تغییر وضعیت ندارد و با توجه به خطر اخراج به نسلی مستاصل و سرخورده بدل شده است. «احساس محرومیت» در آن‌ها شدت زیادی دارد و نادیده گرفتن خواست این جوانان و بلاتکلیف و کم سوادنگه داشتن آن‌ها می‌تواند این بخش را به گروهی حاشیه‌ای و به‌شدت سرخورده بدل کند که آسیب‌های اجتماعی جدی برای آنان و جامعه ایرانی به دنبال خواهد داشت.

نگرش ایرانی‌ها درباره مهاجران افغانستانی

درباره نگرش ایرانیان نسبت به مهاجران افغانستانی، پیمایش‌های منظمی صورت نپذیرفته است، فقط در چند سال اخیر چند پیمایش انجام شده است. خبرگزاری ایرنا سال ۱۴۰۱ در این باره پیمایشی انجام داده و پژوهشگاه فرهنگ، هنر و ارتباطات نیز در سال ۱۴۰۲ پیمایشی ملی با حجم نمونه میدانی کشوری انجام داده است. پیمایش ایرنا یک ویژگی دارد و آن دوقطبی بودن نظر جامعه ایران درباره ابعاد مختلف حضور مهاجران افغانستانی در ایران است. اینکه نیمی کاملا موافق اند و نیمی کاملا مخالف. از شهروندان تهرانی در این پژوهش پرسیده شد که «به نظر شما اصلی‌ترین دلیل حضور اتباع افغان در ایران چیست؟» یافته‌ها نشان داد که ۴۹/۵ درصد از مشارکت کنندگان در نظرسنجی ابراز داشته‌اند که بیکاری، اصلی‌ترین دلیل حضور افغانستانی‌ها در ایران است. همچنین ۴۵/۳ درصد افراد ابراز داشته‌اند که فرار از ناامنی، علت اصلی مهاجرت افغانستانی‌ها به ایران است. از این بین تنها ۷ درصد از پاسخ‌دهندگان علت اصلی حضور اتباع افغانستانی در ایران را استفاده از امکاناتی مانند تحصیل و بهداشت و... دانسته‌اند و ۱/۸ درصد افراد هم علت مهاجرت به ایران را خشکسالی در افغانستان اعلام کرده‌اند. همچنین ۴۲/۸ درصد از مشارکت کنندگان مهمترین آسیب حضور مهاجران افغانستانی در ایران را بروز مشکلات اشتغال و دستمزد برای ایرانیان می‌دانند. ۲۹/۶ درصد از افراد پاسخگو، مهمترین آسیب حضور این مهاجران را افزایش بزهکاری و ایجاد ناامنی در جامعه ایران گزارش کرده‌اند. برهم زدن ترکیب جمعیتی از سوی این مهاجران با ۱۸/۶ درصد در رتبه بعدی قرار دارد. همچنین ۹ درصد از مشارکت کنندگان مهمترین آسیب حضور مهاجران افغانستانی را در مصرف امکانات عمومی ایرانی‌ها اعم از آب، برق، گاز، حمل‌ونقل، مدارس و مراکز درمانی می‌دانند.

در پیمایش پژوهشگاه فرهنگ، هنر و ارتباطات بیش از نیمی از شرکت کنندگان اعلام کرده‌اند، مهاجران افغانستانی بخشی از جامعه ایران شده‌اند و تنها یک سوم آن‌ها مخالف این موضوع هستند. بیش از یک سوم پاسخگویان نیز حاضرند فقط مهاجر افغانستانی را به عنوان یک مهمان در کشور بپذیرند و بیش از یک سوم معتقدند مهاجران باید از کشور خارج شوند. تنها یک دهم حاضرند مهاجران افغانستانی را به عنوان یک شهروند و هم وطن بپذیرند.

مسئله دیگرسازی به تنش‌ها دامن می‌زند

از سوی دیگر تنها نگرش‌های جامعه ایران به افغانستانی‌ها منفی نیست، در کشور افغانستان هم نگرش‌های منفی درباره ایرانی‌ها وجود دارد، به طوری‌که در گفتمان در کشورهای ایران و افغانستان مانع از بیان واقعیت‌های مهاجران افغانستانی در ایران شده است. در داخل کشور، تمام مسائل جامعه ایران نظیر بیکاری، فقر، جرم و جنایت به حضور افغانستانی‌ها نسبت داده می‌شود و به آنان به چشم آسیب نگاه می‌کنند. در داخل افغانستان هم صحبت از استثمار کارگران افغانستانی و نیروی کار ارزان و نگاه منفی به جامعه ایران است. در مجموع، مسئله دیگرسازی به تنش‌ها دامن می‌زند. این ساختارهای دیگرسازی باید ترمیم شده و تکثرگرایی فرهنگی و تفاوت‌ها پذیرفته شود. اگر چنین ساختاری وجود نداشته باشد، افغانستانی‌ها به راحتی مقصر همه مشکلات شناخته نمی‌شوند. در نهایت نبود دستورالعمل‌های روشن رسانه‌ای و فقدان ضدبیان‌های نژادپرستانه در نظام رسانه‌ای و فرهنگی ایران موجب شده تا رسانه‌ها با دادن اطلاعات غلط، احساسات ضدمهاجر را تقویت کنند. از این رو نیازمند اتخاذ رویه‌های صریح سیاستی در این زمینه هستیم.

پیشنهاداتی برای اصلاح سیاست‌ها

براساس آنچه در این مقاله برآن تأکید شد، باید گفت مهاجران و پناهندگان افغانستانی در ایران از حالت موقت خارج شده‌اند و جامعه ایران باید به جای بازگشت، خود را برای ادغام این جمعیت در کشور آماده کند. البته به چند دلیل تغییر وضعیت موجود آسان به نظر نمی‌رسد: دولت به سبب اینکه توان کنترل کامل مرزها را ندارد، هرگونه خدمات بیشتر به مهاجران افغانستانی را عامل مهاجرت‌های بیشتر می‌داند. به علاوه به دلیل محدودیت منابع، ارائه خدمات بیشتر به پناهندگان افغانستانی هم به عنوان افزایش هزینه تلقی می‌شود. از سوی دیگر افزایش حقوق و دسترسی به امکانات برای پناهندگان و مهاجران افغانستانی به معنای افزایش نارضایتی در میان اقشار فرودست و کارگرانی است که این خدمات و حقوق را حق خود می‌دانند و با رقابت با پناهندگان و مهاجران افغانستانی بازی با جمع صفر است. (نصر اصفهانی، ۱۳۹۵).

با توجه به اینکه بنا به شرایط موجود امکان تغییر کوتاه‌مدت در سیاست‌ها وجود ندارد، مرکز رصد فرهنگی پیشنهاد کرده است، در گام اول پیامدهای منفی تداوم وضع موجود و در گام بعد ایجاد زمینه تغییر سیاست‌های کلی برای ادغام اتباع افغانستان در جمعیت ایران فراهم شود. البته این تغییر سیاست به معنای نادیده گرفتن شرایط عینی و محدودیت‌های موجود و به معنای تغییر یک باره وضعیت همه گروه‌های افغانستانی نیست، بلکه منظور فرآیندی تدریجی و با در نظر گرفتن ابعاد مختلف برای حل مسئله است که می‌توان آن را از قدیمی‌ترین گروه‌های ساکن در ایران و فرزندان آن‌ها آغاز کرد. باید در نظر گرفت که پناهندگان و مهاجران افغانستانی در ایران یک گروه همگن نیستند و هر گروه ویژگی‌های متمایزی دارد، که باید به طور خاص موضوع سیاستگذاری قرار گیرند. پیشنهادات درج شده در این مقاله ناظر به همه گروه‌ها و با توجه به وضعیت قانونی متفاوت آن هاست که در دو دسته «سیاست‌های قانونی اداری» و «سیاست‌های فرهنگی اجتماعی» ارائه شده‌اند.

البته این سیاست‌ها در سه مقوله کوتاه‌مدت و میان‌مدت و بلندمدت جای می‌گیرند. منظور از اقدامات کوتاه‌مدت و میان‌مدت اقداماتی است که می‌تواند زمینه تغییر کلی سیاست‌ها را فراهم کند. اگرچه این اقدامات راه‌حل نهایی نیست، اما می‌تواند به تدریج زمینه تغییر قوانین و نگرش‌ها را فراهم کند.

در «بخش سیاست‌های قانونی و اداری»، تدوین سیاست‌ها و مقررات پذیرش مهاجر و پناهنده مورد اشاره قرار گرفته، چراکه در حال حاضر ایران هیچ سیاست کلی مدون و مصوبی برای پذیرش پناهنده و مهاجر ندارد و بنا بر مقتضیات عمل می‌کند. مجمع تشخیص مصلحت نظام می‌تواند سیاست‌های مهاجرت را با توجه به فرصت‌ها و تهدیدهای آن و با رعایت مصالح امنیتی و سیاسی و مبتنی بر دیپلماسی فرهنگی کشور تدوین کند. یکی از زمینه‌های اقامت دائم، قانونی کردن فرآیند مهاجرت از طریق کنترل مرزهاست. تا زمانی که دولت نگران ورود پرتعداد مهاجران باشد، امکان بهبود شرایط زندگی آن‌هایی که در ایران زندگی می‌کنند، اندک است. در نتیجه کنترل ورود و خروج و همچنین مبارزه با گروه‌های قاچاق انسانی، می‌تواند به قانونی کردن فرآیند مهاجرت کمک کند. در بلندمدت، راه‌حل نهایی تغییر وضعیت پناهندگان ساکن ایران، فراهم آوردن امکان دریافت تابعیت ایرانی برای آن‌هاست. البته این فرآیند مانند هر کشور دیگر براساس منافع ملی و از طریق طی رویه‌های مشخص امکان‌پذیر خواهد بود. شباهت‌های فرهنگی و تاریخی دو ملت زمینه مناسبی برای ادغام اجتماعی آن‌ها در ایران فراهم کرده است که نیازمند تغییر نگرش به مسئله تابعیت و ایرانی بودن و همچنین تغییر قوانین مدنی ایران است. نسل‌های جدید پناهندگان افغانستانی مهمترین گروه کاندیدا برای دریافت تابعیت ایرانی‌اند. با توجه به ملاحظات سیاسی-امنیتی و اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی می‌توان زمینه‌های تدریجی اقامت دائم افغانستانی‌ها را فراهم کرد. ابتدا دوره‌های اقامت را می‌توان به دو دوره موقت سه‌ساله تقسیم کرد و پس از دو دوره، یعنی ۶ سال، در صورت به‌دست آوردن شرایط لازم مانند نداشتن سوء پیشینه قضائی، سیاسی، امنیتی با محکومیت شدید و غیره به افراد اقامت دائم داده شود، تا آن‌ها بتوانند از شرایط شغلی و اجتماعی آن استفاده کنند.

در بخش سیاست‌های فرهنگی و اجتماعی پیشنهادی نیز تأکید شده بر اینکه، باید زمینه ادغام اجتماعی و فرهنگی برای مهاجران و همچنین فرصت اشتغال قانونی برای کارگران فصلی را فراهم کرد. یکی از مشکلات اصلی پناهندگان و مهاجران، تجربه رفتارهای تبعیض‌آمیز و نوع بازنمایی رسانه‌ای آن‌ها در ایران به عنوان ریشه همه مشکلات است. ایجاد شناخت درباره جمعیت پناهندگان و مهاجران افغانستانی و مبارزه با عقاید قالبی و توجه به نقش این مهاجران در توسعه ایران می‌تواند بخشی از بدرفتاری‌ها را کاهش دهد. علاوه بر فراهم کردن امکان دریافت تابعیت ایرانی، سیاست‌های معطوف به ادغام اجتماعی و پیوند با جامعه مقصد اهمیت فراوانی در جلوگیری از حاشیه‌ای شدن مهاجران دارد. صرف اعطای تابعیت شاید از تبعیض آشکار در سطح نهادی بکاهد؛ اما همانطور که تجربه بسیاری از کشورها نشان می‌دهد، نابرابری نژادی و قومی به سادگی از بین رفتنی نیست. بنابراین سیاست‌های بلندمدت باید مبتنی بر ادغام اجتماعی و فرهنگی مهاجران و پناهندگان باشد. مطابق تجارب بین‌المللی دولت باید کاری کند که مهاجران بخشی از جامعه ماشده و استعدادهای آنان شکوفا شود، که این اقدام هم به نفع آنان و هم به نفع جامعه میزبان است. در نتیجه باید گفتمان خود را عوض کنیم و از این تصور که آن‌ها سربار هستند یا فضای جامعه را اشغال کرده‌اند، دوری کرد. در نهایت دولت ایران برای تغییر سیاست‌ها باید در صحنه بین‌المللی فعال باشد و کمک‌های بیشتری از مجامع بین‌المللی جذب کند. طبیعتا تغییر سیاست‌ها درباره پناهندگان و مهاجران افغانستانی به سود کشور است و در بُعد بین‌المللی هم دستاورد بزرگی به شمار می‌رود.

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۲۷۰۰۰۸۸۸۵ هیات اول/دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک خرمدره تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای/خانم ناصرخسرو کلانتری فرزند فرض اله به ش.ش ۱۱۶۵ صادره از ابهر در ششدانگ یک قطعه باغ به مساحت ۱۱۱۳/۶۰ مترمربع از پلاک شماره ۸۱۹ فرعی از ۳۸ اصلی واقع در زنجان بخش ۳ حوزه ثبت ملک خرمدره خریداری از مالک رسمی (سیدیعقوب کاظمی) محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۱۱/۱۵
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۱۱/۳۰
ناصر کلانتری-رئیس ثبت اسناد واملاک

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۲۷۰۰۰۸۷۰۸ و ۱۴۰۲۶۰۳۲۷۰۰۰۹۰۰۸۷۰۹ هیات اول/دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک خرمدره تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضیان خانم صدیقه منصوری به ش.ش ۱۴۲۴ کدملی ۶۱۵۹۳۷۳۲۲۶ صادره فرزند غلامحسین آقای محمدحسن نصیری راد به ش.ش ۱۷۶۴ کدملی ۶۱۵۹۳۷۶۶۲۴ صادره فرزند گرزعلی و آقای مهدی نصیری راد به ش.ش ۱۹۴۱ کدملی ۶۱۵۹۳۷۸۴۰۶ صادره فرزند گرزعلی اثلاثا در ۱۱۱ سهم مشاع از ۱۱۲ سهم ششدانگ عرصه بانضمام ششدانگ اعیانی یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۷۰۰۳/۸۵ مترمربع که ۱ سهم عرصه اوقافی می‌باشد در پلاک ۳۰ اصلی واقع در زنجان بخش ۳ حوزه ثبت ملک خرمدره خریداری از مالک رسمی (غلامحسن منصوری احدی از وراث رسول منصوری) محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۱۱/۱۵
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۱۱/۳۰
سعید بهرامی
رئیس ثبت اسناد واملاک

آگهی قانون تعیین تکلیف اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی شهرستان بروجرد-سری ۵۴ جمعی
نظربه دستورمواد۱و۳قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی وساختمان‌های فاقدسندرسمی، املاک متقاضیانی که در هیات موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد

«عظیم گودرزی»
۳- تقاضای «روح اله گودرزی» فرزند «حیدر» نسبت به «۶ دانگ یک قطعه باغ» بمساحت «۳۸۵۵» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۷۵۰» فرعی از «۱۸» اصلی واقع در بخش «۳» خروجی از مالکیت مالک اولیه «عظیم گودرزی»
۴ - تقاضای «غلام حسین صمدی» فرزند «محمد» نسبت به «۶ دانگ یک باب ساختمان مسکونی» بمساحت «۶۴۷/۱۶» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۱۵» فرعی از «۱۰۱۴» اصلی واقع در بخش «۱» خروجی از مالکیت مالک اولیه «صادق ریخته چی-غلام حسین صمدی»
۵ - تقاضای «محمد رضا مرزبانی» فرزند «علی حسین» نسبت به «۶ دانگ یک باب ساختمان مسکونی» بمساحت «۱۷۸/۴۵» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۱۱» فرعی از «۳۱۹۹» اصلی واقع در بخش «۱» خروجی از مالکیت مالک اولیه «علی حسین مرزبانی»
۶- تقاضای «مریم بابایی» فرزند «علی» نسبت به «۶ دانگ یک باب ساختمان مسکونی» بمساحت «۸۸/۸۶» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۱۲۳» فرعی از «۳۶۱۱» اصلی واقع در بخش «۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه «رضا امینی»
۷ - تقاضای «شاهرخ مرادی» فرزند «نادر قلی» نسبت به «۶ دانگ یک قطعه زمین مزروعی» بمساحت «۱۷۸۲۳» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۹۱۷» فرعی از «۶۵» اصلی واقع در بخش «۳» خروجی از مالکیت مالک اولیه «نادر قلی مرادی»
۸ - تقاضای «شاهرخ مرادی» فرزند «نادر قلی» نسبت به «۶ دانگ یک قطعه زمین مزروعی» بمساحت «۷۸۷۱۶/۵۰» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۹۲۲» فرعی از «۶۵» اصلی واقع در بخش «۳» خروجی از مالکیت مالک اولیه «نادر قلی مرادی»
۹ - تقاضای «شاهرخ مرادی» فرزند «نادر قلی» نسبت به «۶ دانگ یک قطعه زمین مزروعی» بمساحت «۱۱۳۹۳/۵۰» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۹۱۶» فرعی از «۶۵» اصلی واقع در بخش «۳» خروجی از مالکیت مالک اولیه «نادر قلی مرادی»
۱۰- تقاضای «محمد بیرانوند» فرزند «قدرت اله» نسبت به «۶ دانگ یک قطعه زمین مزروعی» بمساحت «۶۳۳۴/۴۵» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۱۹» فرعی از «۱۵۳» اصلی واقع در بخش «۴» خروجی از مالکیت مالک اولیه «رضا ساکی»
تاریخ انتشار نوبت اول: (۱۴۰۲/۱۱/۱۵)
تاریخ انتشار نوبت دوم: (۱۴۰۲/۱۱/۳۰) شناسه آگهی: ۱۶۳۳۴۲۶
محمد آجرلو- سرپرست اداره ثبت اسناد و املاک بروجرد

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۲۷۰۰۰۱۶۲۶ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک زهک تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم صدیقه آتش فرازبه ش.م ۵۳۳۹۳۲۵۹۸۹ دریکباب منزل به مساحت ۲۱۹/۳۹ مترمربع قسمتی از پلاک ۱۰۴ فرعی از ۱۵- اصلی واقع در بخش ۵ زهک خریداری از مالک رسمی غلامعلی پدرام محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز در روزنامه کثیرالانتشار آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۱۱/۱۵
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۱۱/۳۰ م الف ۲۰۱
ابوذر شه بخش - رئیس ثبت اسناد واملاک شهرستان زهک

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۲۷۰۰۰۹۰۰۸۸۴۵ هیات اول/دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک خرمدره تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای/خانم ناصرخسرو کلانتری فرزند فرض اله به ش.ش ۱۱۶۵ صادره از ابهر در ششدانگ یک قطعه باغ به مساحت ۱۱۱۳/۶۰ مترمربع از پلاک شماره ۸۱۹ فرعی از ۳۸ اصلی واقع در زنجان بخش ۳ حوزه ثبت ملک خرمدره خریداری از مالک رسمی (سیدیعقوب کاظمی) محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۱۱/۱۵
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۱۱/۳۰
ناصر کلانتری-رئیس ثبت اسناد واملاک

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۲۷۰۰۰۲۰۰۹۰۳۵ مورخه ۱۴۰۲/۱۰/۱۰ به شماره کلاسه ۴۱۲ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی ۱۴۰۲۱۱۴۴۲۷۰۰۲۰۰۰۴۱۲ اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک ابهر تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای علیرضا عابدینی فرزند رجب علی به ش.ش ۱۵۵۶ صادره از ابهر در یک قطعه باغ به مساحت ۱۲۷۸ مترمربع پلاک ۱۸۳۰ فرعی از ۱ اصلی واقع در ابهر بخش سه زنجان خریداری از مالک رسمی خود متقاضی و سایر مالکین مشاعی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ